

niderlandzkiego na klauzulę standstill z art. 13 decyzji nr 1/80 ⁽¹⁾ lub na klauzulę standstill z art. 41 protokołu dodatkowego ⁽²⁾?

- 2) a. Czy klauzulę standstill z art. 13 decyzji nr 1/80 lub klauzulę standstill z art. 41 protokołu dodatkowego należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona wprowadzeniu skierowanego przeciw zleceniodawcy zakazu w rozumieniu art. 2 ust. 1 Wet arbeid vreemdelingen 1994 zlecenia wykonania prac pracownikom mającym obywatelstwo państwa trzeciego, w tym wypadku Turcji, bez pozwolenia na pracę w Niderlandach, jeżeli ci pracownicy są zatrudnieni w niemieckim przedsiębiorstwie i pracują na rzecz zleceniodawcy w Niderlandach za pośrednictwem niderlandzkiego przedsiębiorstwa korzystającego?
- b. Czy w tym kontekście ma znaczenie, że już przed wejściem w życie zarówno klauzuli standstill z art. 41 protokołu dodatkowego, jak i klauzuli standstill z art. 13 decyzji nr 1/80 zabronione było zatrudnienie przez pracodawcę cudzoziemca bez pozwolenia na pracę na podstawie umowy o pracę, oraz że zakaz ten także przed wejściem w życie klauzuli standstill z art. 13 decyzji nr 1/80 został rozszerzony na przedsiębiorstwa korzystające, do których zostali oddelegowani pracownicy?

⁽¹⁾ Decyzja nr 1/80 Rady Stowarzyszenia z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia EWG-Turcja.

⁽²⁾ Podpisanego w dniu 23 listopada w Brukseli oraz zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. (Dz.U. L 293, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 25 lutego 2013 r. — Gemeente 's-Hertogenbosch, druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-92/13)

(2013/C 147/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Gemeente 's-Hertogenbosch

Druka strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 7 lit. a) szóstej dyrektywy ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że za dostawę odpłatną należy uznać sytuację, gdy gmina przyjmuje do użytku budynek, którego budowę zleciła na własnym gruncie i którego będzie używać w 94 % do działalności podejmowanej przez nią w charakterze władzy publicznej, a w 6 % do działalności w charakterze podatnika — z tego w 1 % w odniesieniu do transakcji zwolnionych z podatku niedających prawa do odliczenia?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 4 marca 2013 r. — P. J. Vonk Noordegraaf przeciwko Staatssecretaris van Economische Zaken

(Sprawa C-105/13)

(2013/C 147/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: P. J. Vonk Noordegraaf

Strona pozwana: Staatssecretaris van Economische Zaken

Pytanie prejudycjalne

Czy rozporządzenie (WE) nr 73/2009 ⁽¹⁾, w szczególności art. 34, 36 i 137, jest stosowane prawidłowo, jeżeli rolnikowi, który na podstawie produkcji niezależnej od gruntu dysponuje uprawnieniami do płatności przypisanymi obszarowi znajdującemu się w jego posiadaniu, nie zostaje wypłacona istotna część owych uprawnień do płatności jedynie z tego względu, że obszar kwalifikujący się do wsparcia, ustalany dla celów płatności okazuje się być mniejszy wskutek zmienionej metody pomiaru, pomimo że ów rolnik wskazał ten obszar, obejmujący niezmiennie znajdujące się w jego posiadaniu hektary, w dobrej